

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas savo apeliacinį skundą apeliantas nurodo šiuos pagrindus:

- *Force majeure* dėl karo, nutraukiančio senaties terminą. Įvykiai, su kuriais susidūrė apeliantas nuo 2010 m. lapkričio mėnesio Dramblio Kaulo Krante, yra *force majeure* atvejis, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnį, atsižvelgiant į karo padėtį, dėl kurios buvo nutraukti aktų, kuriuos jo atžvilgiu priėmė Taryba, senaties terminai.
- Dėl šio *force majeure* atvejo, kurį lėmė karas, apeliantui trukdoma laisvai naudotis teise pareikšti ieškinį dėl aktų, kurie akivaizdžiai pažeidžia jo pagrindines teises.
- Pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už teisinio saugumo principą. Remdamasis teisinio saugumo principu, kad pripažintų apelianto ieškinį nepriimtiniu, Bendrasis Teismas pažeidžia pagrindinę teisę kreiptis į teismą ir gynybos teises. Dėl to iš apelianto buvo atimta teisė būti išklausytam kompetentingo teismo.
- Negalėjimas remtis terminu dėl nuotolių ir ieškinio pateikimo terminu karo atveju. Terminu dėl nuotolių ir ieškinio pateikimo terminu negali būti remiamasi prieš asmenį, kuris gyvena valstybėje, kurioje vyksta atviras karas. Tokie terminai taikomi tik taikos metu ir Europos žemyne. Tačiau apeliantas yra kitame žemyne, todėl šioje byloje griežtai taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 102 straipsnį neginčijamai pažeidžiama Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 1 dalis ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnis.
- Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnio viršenybė. Taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 102 straipsnį netektų prasmės pareiga pranešti, kaip numatyta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo, t. y. kad terminas, per kurį leidžiama pareikšti ieškinį, prasideda nuo pranešimo apie aktą arba akto paskelbimo dienos arba nuo tada, kai suinteresuotasis asmuo apie jį sužino. Iš tiesų Procedūros reglamento 102 straipsnyje neužsimenama apie pareigą pranešti ir neatsižvelgiama į dieną, kurią ieškovas iš tikrųjų sužinojo apie aktą, dėl to apribojamas SESV 263 straipsnio turinys ir esmė. Todėl taikant 102 straipsnį būtų paneigtos teisės, numatytos ir garantuojamos Sutartyje, kuri turi didesnę teisinę reikšmę ir kuri privaloma Europos Sąjungos institucijoms. Todėl kadangi apie skundžiamus aktus apeliantui nebuvo pranešta, pažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnio penktą pastraipą,

ieškinio pateikimo terminas galėjo prasidėti tik tada, kai jis sužinojo apie jo atžvilgiu priimtus aktus.

- Sunkus pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimas. Atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, kaip nurodyta Bendrojo Teismo, kiltų rimtų abejonių dėl viso teisinio saugumo, nes asmenims, kurie gyvena ne Europos Sąjungoje, bet šalyje, kurioje vyksta karas, būtų taikomos sankcijos, dėl kurių jie negalėtų veiksmingai pasinaudoti savo teise pareikšti ieškinį, nes apie sankciją nežinotų.
- Alternatyviai, apeliantas prašo panaikinti aktus, kuriuos jo atžvilgiu priėmė Taryba, dėl sunkaus pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimo. Kadangi skundžiamais aktais pažeidžiamos įvairiose tarptautinėse sutartyse garantuojamos pagrindinės laisvės, šiuos aktus turi panaikinti Teisingumo Teismas dėl to, kad jų neteisėtumas prieštarauja dabartinei Europos teisės sistemai ir dėl to, kad negalima remtis ieškinio pateikimo terminu dėl garantuojamų pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimo sunkumo.

2011 m. rugsėjo 21 d. Katinan Justin Koné pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimtos nutarties byloje T-349/11 Koné prieš Tarybą

(Byla C-479/11 P)

(2012/C 6/04)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantas: Katinan Justin Koné, atstovaujamas advokatų L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas ir M. Ceccaldi

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba

Apelianto reikalavimai

- Pripažinti, kad Katinan Justin Koné ieškiny s priimtinas.
- Panaikinti 2011 m. liepos 13 d. Nutartį T-349/11, kurioje ieškiny s pripažintas nepriimtiniu.
- Gražinti bylą Bendrajam Teismui, kad apeliantas galėtų įgyvendinti savo teises.

— Priteisti iš Europos Sąjungos Tarybos bylinėjimosi išlaidas pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 ir 73 straipsnius.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas savo apeliacinį skundą apeliantas nurodo šiuos pagrindus:

— *Force majeure* dėl karo, nutraukiančio senaties terminą. Įvykiai, su kuriais susidūrė apeliantas nuo 2010 m. lapkričio mėnesio Dramblio Kaulo Krante, yra *force majeure* atvejis, kaip tai suprantama pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnį, atsižvelgiant į karo padėtį, dėl kurios buvo nutraukti aktų, kuriuos jo atžvilgiu priėmė Taryba, senaties terminai.

— Dėl šio *force majeure* atvejo, kurį lėmė karas, apeliantui trukdoma laisvai naudotis teise pareikšti ieškinį dėl aktų, kurie akivaizdžiai pažeidžia jo pagrindines teises.

— Pagrindinės teisės ir laisvės yra viršesnės už teisinio saugumo principą. Remdamasis teisinio saugumo principu, kad pripažintų apelianto ieškinį nepriimtiniu, Bendrasis Teismas pažeidžia pagrindinę teisę kreiptis į teismą ir gynybos teises. Dėl to iš apelianto buvo atimta teisė būti išklaustytam kompetentingo teismo.

— Negalėjimas remtis terminu dėl nuotolių ir ieškinio pateikimo terminu karo atveju. Terminu dėl nuotolių ir ieškinio pateikimo terminu negali būti remiamasi prieš asmenį, kuris gyvena valstybėje, kurioje vyksta atviras karas. Tokie terminai taikomi tik taikos metu ir Europos žemyne. Tačiau apeliantas yra kitame žemyne, todėl šioje byloje griežtai taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 102 straipsnį negalima pareikšti ieškinį, prasideda nuo pranešimo apie aktą arba akto paskelbimo dienos arba nuo tada, kai suinteresuotasis asmuo apie jį sužino. Iš tiesų Procedūros reglamento 102 straipsnyje neužsimenama apie pareigą pranešti ir neatsižvelgiama į dieną, kurią ieškovas iš tikrųjų sužinojo apie aktą, dėl to apribojamas SESV 263 straipsnio turinys ir esmė. Todėl taikant 102 straipsnį būtų paneigtos teisės, numatytos ir garantuojamos Sutartyje, kuri turi

— Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnio viršenybė. Taikant Bendrojo Teismo procedūros reglamento 102 straipsnį netektų prasmės pareiga pranešti, kaip numatyta Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo, t. y. kad terminas, per kurį leidžiama pareikšti ieškinį, prasideda nuo pranešimo apie aktą arba akto paskelbimo dienos arba nuo tada, kai suinteresuotasis asmuo apie jį sužino. Iš tiesų Procedūros reglamento 102 straipsnyje neužsimenama apie pareigą pranešti ir neatsižvelgiama į dieną, kurią ieškovas iš tikrųjų sužinojo apie aktą, dėl to apribojamas SESV 263 straipsnio turinys ir esmė. Todėl taikant 102 straipsnį būtų paneigtos teisės, numatytos ir garantuojamos Sutartyje, kuri turi

didesnę teisinę reikšmę ir kuri privaloma Europos Sąjungos institucijoms. Todėl kadangi apie skundžiamus aktus apeliantui nebuvo pranešta, pažeidžiant Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 263 straipsnio penktą pastraipą, ieškinio pateikimo terminas galėjo prasidėti tik tada, kai jis sužinojo apie jo atžvilgiu priimtus aktus.

— Sunkus pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimas. Atsižvelgiant į teisinio saugumo principą, kaip nurodyta Bendrojo Teismo, kiltų rimtų abejonių dėl viso teisinio saugumo, nes asmenims, kurie gyvena ne Europos Sąjungoje, bet šalyje, kurioje vyksta karas, būtų taikomos sankcijos, dėl kurių jie negalėtų veiksmingai pasinaudoti savo teise pareikšti ieškinį, nes apie sankciją nežinotų.

— Alternatyviai, apeliantas prašo panaikinti aktus, kuriuos jo atžvilgiu priėmė Taryba, dėl sunkaus pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimo. Kadangi skundžiamais aktais pažeidžiamos įvairiose tarptautinėse sutartyse garantuojamos pagrindinės laisvės, šiuos aktus turi panaikinti Teisingumo Teismas dėl to, kad jų neteisėtumas prieštarauja dabartinei Europos teisės sistemai ir dėl to, kad negalima remtis ieškinio pateikimo terminu dėl garantuojamų pagrindinių teisių ir laisvių pažeidimo sunkumo.

2011 m. rugsėjo 21 d. Akissi Danièle Boni-Claverie pateiktas apeliacinis skundas dėl 2011 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo (penktoji kolegija) priimtų nutarties byloje T-350/11 Boni-Claverie prieš Tarybą

(Byla C-480/11 P)

(2012/C 6/05)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Akissi Danièle Boni-Claverie, atstovaujama advokatu L. Bourthoumieux, J. Vergès, R. Dumas ir M. Ceccaldi

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos Taryba

Apeliantės reikalavimai

— Pripažinti, kad D. Boni-Claverie ieškiny s priimtinas.

— Panaikinti 2011 m. liepos 13 d. Nutartį T-350/11, kurioje ieškiny pripažintas nepriimtiniu.